

ยุทธศาสตร์การจัดการความรู้เพื่อสังคม

เป้าหมาย

เพื่อให้มหาวิทยาลัยมีเครือข่ายในการสร้างความรู้และมีการเรียนรู้ร่วมกับองค์กรเครือข่ายจากภาครัฐ ธุรกิจเอกชน สถาบันวิจัยต่างๆ องค์กรพัฒนาเอกชน และชุมชน เพื่อให้มหาวิทยาลัยได้เรียนรู้จากมุมมองของผู้ที่อยู่นอกมหาวิทยาลัย ทั้งคุณค่าและข้อจำกัดของความรู้ที่มหาวิทยาลัยได้สร้างหรือผลิตขึ้น นอกจากนี้มหาวิทยาลัยยังต้องมีการนำความรู้ที่เกิดจากประสบการณ์และการปฏิบัติของคนในสังคมและชุมชน ซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมาก เข้ามาสู่กระบวนการเรียนรู้ในมหาวิทยาลัย ทั้งนี้เพื่อปรับทิศทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยให้อยู่บนฐานของความรู้ที่มีคุณค่าและเกิดประโยชน์ต่อสังคมและชุมชนอย่างแท้จริง เป็นความรู้ที่ก่อให้เกิดปัญญาเชิงปฏิบัติ

ยุทธศาสตร์หลัก

1. ปรับทิศทางความสัมพันธ์ระหว่างมหาวิทยาลัยกับสังคม จากการศึกษาที่มหาวิทยาลัยเป็นผู้ส่งออกความรู้และทักษะในรูปของการบริการทางวิชาการเพื่อสังคม ไปสู่การสร้างกระบวนการเรียนรู้ร่วมกับสังคม

- ติดตามและศึกษาปัญหาสังคมอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง เพื่อให้มหาวิทยาลัยสามารถแสดงท่าทีและจุดยืนที่มีต่อประเด็นปัญหาต่างๆ และสามารถเสนอทางออกที่สร้างสรรค์และสมานฉันท์ให้กับสังคม
- สร้างกลไกเพื่อเปิดพื้นที่ให้กับความรู้ที่มีอยู่มากมายในสังคม แต่ไม่ได้รับการตระหนักถึงว่าเป็นความรู้ ในระบบวิชาการของมหาวิทยาลัย ได้เข้ามามีพื้นที่ในแวดวงวิชาการของมหาวิทยาลัย ทั้งในส่วนของ การบรรจุไว้ในรายวิชาของการศึกษาในระดับต่างๆ และการจัดการสัมมนาเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์กับประชาคมมหาวิทยาลัย

2. สร้างบรรยากาศของการเรียนรู้ที่มีชีวิตชีวาขึ้นภายในมหาวิทยาลัย เพื่อให้มหาวิทยาลัยหลุดพ้นจากการเป็นหนองน้ำนิ่งทางวิชาการ ที่ไม่มีพลวัต ไม่รู้ร้อนรู้หนาวกับประเด็นปัญหาต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

- สร้างฐานระบบความรู้ที่สร้างหรือผลิตขึ้นมาในมหาวิทยาลัย เพื่อให้ประชาคมได้ติดตามความเคลื่อนไหวทางวิชาการของมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง และสามารถเชื่อมโยงการวิจัยของหน่วยงานทางวิชาการหรือของปัจเจกบุคคลกับระบบความรู้ที่มีอยู่ เพื่อให้เกิดกระบวนการสะสมความรู้อย่างเป็นระบบ
- เปิดเวทีให้มีการวิพากษ์วิจารณ์และแลกเปลี่ยนความรู้ภายในมหาวิทยาลัย เพื่อสร้างวัฒนธรรมทางวิชาการในรูปแบบใหม่ ที่คนในมหาวิทยาลัยมีการสนทนาแลกเปลี่ยนความรู้ จนเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวัน